

ΠΡΟΣΟΜΟΙΩΣΗ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ

Β' ΛΥΚΕΙΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2026

ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: ΑΡΧΑΙΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΔΙΔΑΓΜΕΝΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

A1.α. 1) – Σ: Ὡστε οὐκ ἄξιον ἅπ' ὄψεως, ὧ βουλή, οὔτε φιλεῖν οὔτε μισεῖν οὐδένα, ἀλλ' ἐκ τῶν ἔργων σκοπεῖν.

2) – Λ: Ὅτι νεώτερος ὢν ἐπεχείρησα λέγειν ἐν τῷ δήμῳ

3) – Σ: ἅμα μὲν τῶν προγόνων ἐνθυμούμενος
β.

1) Η φράση «διὰ ταῦτα» αναφέρεται στο γεγονός ότι ο Μαντίθεος αγόρευσε σε νεαρή ηλικία στην Εκκλησία του Δήμου (ὅτι νεώτερος ὢν ἐπεχείρησα λέγειν ἐν τῷ δήμῳ).

2) Με την αντωνυμία «τοιούτοις» αναφέρεται στους πολίτες εκείνους που οι ίδιοι οι βουλευτές έχουν παρακινήσει με τη στάση τους να ασχοληθούν με τα κοινά.

B1. Ο Μαντίθεος παραδέχεται ότι δημηγόρησε παρά το νεαρό της ηλικίας του, επειδή βρέθηκε σε θέση ανάγκης και ότι ακολουθεί τον τρόπο ζωής και το πρότυπο των προγόνων. Υποστηρίζει, εξάλλου, ότι η υπέρμετρη πολιτική φιλοδοξία του πηγάζει από την πολιτική παράδοση της πόλης, αλλά και την κυρίαρχη πεποίθηση της πολιτείας, και των ίδιων των βουλευτών, ότι μόνο οι ασχολούμενοι με τα κοινά θεωρούνται άξιοι πολίτες.

B2. Στο συγκεκριμένο παράλληλο κείμενο ο Αριστοτέλης αναφέρεται στον ρόλο που έχει ο επίλογος στους ρητορικούς λόγους. Έτσι, εντοπίζονται στο κείμενο του Λυσία αρκετά στοιχεία που επιβεβαιώνουν τις επισημάνσεις του Αριστοτέλη. Συγκεκριμένα, ο Μαντίθεος στο τέλος του λόγου του: α) προδιαθέτει ευνοϊκά τους ακροατές για τον ίδιο αναδεικνύοντας το δημοκρατικό ήθος του και την προσήλωσή του στις προγονικές παραδόσεις, β) μειώνει τη σημασία της δυσαρέσκειας που ίσως είχε προκληθεί από την πρώτη δημόσια αγόρευσή του σε νεαρή ηλικία, γ) διεγείρει επιθυμητά πάθη στην ψυχή των ακροατών εγκωμιάζοντας τους βουλευτές που με τη στάση τους παρακινούν κάθε πολίτη να ασχοληθεί με τα ζητήματα της πόλεως, και δ) καθιστά φανερό στο ακροατήριο ότι είναι ένας καλός άνθρωπος και ένας υποδειγματικός πολίτης.

B3. 1-α, 2-β, 3-β, 4-β, 5-α

B4. αξιοκρατία, μικροσκοπιο, μεγαλούπολη, πρωτοχρονιά, πολεοδομία.

ΑΔΙΔΑΚΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

Γ1. Γιατί να ξέρετε καλά, αυτά διατάζει ο θεός, και εγώ νομίζω ότι δεν υπήρξε ποτέ μεγαλύτερο αγαθό για την πόλη παρά η δική του υπηρεσία στο θεό. Γιατί εγώ γυρίζω εδώ και εκεί μη κάνοντας τίποτε άλλο παρά πείθοντας εσάς και τους νεότερους και

τους μεγαλύτερους να μην φροντίζετε τα σώματα ούτε τα χρήματα πρώτα απ' όλα ούτε τόσο πολύ όσο την ψυχή για το πώς θα γίνει όσο το δυνατό καλύτερη, λέγοντας ότι «Η αρετή δεν γίνεται από τα χρήματα, αλλά από την αρετή τα χρήματα και όλα τα υπόλοιπα αγαθά (γίνονται) στους ανθρώπους και στην ιδιωτική και στη δημόσια ζωή.

Γ2. Στην κατηγορία αναφορικά με τη διαφθορά των νέων ο Σωκράτης δηλώνει πως δεν πρόκειται να κάνει τίποτε άλλο απ' ότι έκανε ως εκείνη τη στιγμή, ακόμα και αν πρόκειται να πεθάνει πολλές φορές. Μάλιστα υποστηρίζει πως το ακροατήριο θα ωφεληθεί αν τον ακούσει ήσυχα.

Γ3. μείζονος ἀγαθοῦ, τοῖς θεοῖς, τῶν πόλεων, νέους, νεωτάτους, ἀγαθῇ, ἀμείνων, εἵπης, εἵποις, εἶπε, εἶπειν, θορυβεῖ, θορυβῆ, θορυβοῖ, θορυβεῖτω.

Γ4. τῷ θεῷ: είναι δοτική αντικειμενική στο **ὑπηρεσίαν**

σώματων: είναι αντικείμενο στο **ἐπιμελεῖσθαι**

ἅπαντα: είναι κατηγορηματικός προσδιορισμός στο **ἀγαθὰ**

ταῦτα: είναι σύστοιχο αντικείμενο στο **λέγων**

τεθνάναι: είναι τελικό απαρέμφατο αντικείμενο στο **μέλλω**.

β) Υπόθεση: εἰ ... διαφθείρω (εἰ + οριστική Ενεστώτα)

Απόδοση: ταῦτα ἂν εἴη βλαβερά (δυννητική ευκτική)

Εἶδος: το πραγματικό